

RKT. ŽUPA POHODA B.D.M.

MARIJA GORICA

God. X. Broj: 33. 21.
travnja 2024.

Četvrta vazmena nedjelja

Da bismo nekoga bolje upoznali, on nam se mora predstaviti; dobro je da nam nešto kaže o sebi. Nekada mi tvrdimo kako nekoga poznamo, premda smo ga tek usput susreli i možda se rukovali. Isus je u puno prigoda predstavljao sebe da bi ga njegovi suvremenici, i mi danas, upoznali. On nam se danas predstavlja riječima: *Ja sam pastir dobri*.

Možda čudno da netko sam za sebe kaže da je dobar. Ima među nama onih koji će reći kako su dobri, a da baš to ne pokazuju; drugi koji to jesu, neće ništa govoriti. No, što to karakterizira Isusa kao dobroga pastira, da to on za sebe i kaže? On polaže život za svoje ovce, za nas. Položiti život za druge, istrošiti život za druge, najuzvišeniji je čin ljubavi, očitovanje nečije istinske dobrote. Zato Isus opravdano može reći za sebe da je dobar pastir. Kad smo spremni za bližnje se do kraja založiti, položiti život, onda se možemo nazvati dobrima. No kad god slijedimo samo interes i računicu, nešto činimo radi novca i nagrade, bez potrebne ljubavi, spremnosti na žrtvu i odricanje, ne možemo baš govoriti o čistoj dobroti.

Isusova se pastirska dobrota očituje na još jedan način. On se trudi sve sabirati oko sebe, stvarati zajedništvo s ljudima. Kod njega se svi mogu osjećati sigurno i spokojno. I stado je mirno, kako da ne osjeća sigurnost uz Dobroga Pastira?!

Zajedništvo sa Isusom, boravak u njegovu stadu daruje svima nama takav spokoj i sigurnost. Danas smo izloženi tolikim stresovima, strahovima i nemirima. Isus nas poziva da okupljeni u zajedništvo s njim – napose svake nedjelje i blagdana – dolazimo tražiti odmora, snage i sigurnosti života. Dok danas osjećamo neizvjesnost u mnogočemu, dođimo pod okrilje Isusa, dobroga pastira! To je, zasigurno, jedan od poziva današnje nedjelje.

Po čemu se još očituje dobrota Isusa, dobroga pastira? Jesmo li uočili njegov odnos sa stadom, s nama ljudima? – Ja sam pastir dobar i poznajem svoje ovce i mene poznaju moje...

Isus poznaje pripadnike svoga stada, ponaosob, po imenu. Ne tek po broju, ne tek onako usput. On poznaje svakoga od nas i zove nas imenom. I mi smo, kao njegovi učenici, pozvani sve više upoznavati Isusa. Da ga možemo doživljavati kao bliskoga, kao velikoga brata i prijatelja. To smo pozvani i dalje činiti.

Za jednoga popisa stanovništva neki je službenik zatekao starog gospodina kod kuće i zatražio ga da mu kaže broj osoba koje tu stanuju. Čovjek je počeo nabrajati imena članova svoje obitelji. „Ne, gospodine“, prekinuo ga je službenik, „meni treba samo broj.“ „A, ne“, bio je odlučan starac, „ja ih ne znam po broju, nego po imenu. Za mene je njihovo ime jako važno!“ Ovom su gospodinu njegovi ukućani bili važni, ne tek puki broj. Tako bismo svi mi trebali biti važni jedni drugima. Jer smo Isusu važni, jer je njemu stalo do svakoga od nas, tako mi trebamo biti dragocjeni jedni drugima, poznavati jedni druge na pravi način.

Teškoća je da se u današnjem vremenu sve većega povezivanja različitim medijima ipak sve više udaljavamo i zatvaramo u sebe, ne poznamo jedni druge, bojimo se bliskosti, nije nam do zajedništva. Rodbina se sve manje međusobno poznaje, a kamoli susjedi. Prijateljstva su površna, pa se brzo raspadaju; u brak se ulazi s nedovoljnim poznavanjem, pa se s vremenom kidaju i bračne veze.

Približavajmo se zato više Kristu, dobrom pastiru, a po njemu jedni drugima. Prijateljujući s njim, stvarajmo ozračje pogodno za nicanje i sazrijevanje novih svećeničkih i redovničkih

Meditacija

2.

zvanja, koja su uvijek promotori zajedništva s Kristom, u Crkvi i međusobno. Kao zajednica vjernika gajimo takvo ozračje koje će biti podrška mladićima i djevojkama koji osjećaju duhovni poziv da se hrabro odazovu i ustraju. Amen!

Događanja

Pred nama je proslava sv. Marka, zaštitnika naših polja i usjeva. Kao i prijašnjih godina, i ove godine želimo zamoliti nebesku zaštitu za naše usjeve, pa Vas pozivam na svetu misu i blagoslov traktora i ostale poljoprivredne mehanizacije, u četvrtak, 25. travnja u 18 sati. Okupljamo se malo ranije, jer u 19 sati redoviti vjeronauk imaju naši krizmanici! Najlepnice su spremne, a roštilj i dobra kapljica će Vas dočekati nakon blagoslova u našem župnom dvorištu.

Iz života župe

Sakrament svete ženidbe žele sklopiti i danas se ozivaju:

JURIJ KOS, sin Borisa Kos i Biserke r. Škrbec iz Sv. Križa, Voćarska 8, i

KATARINA PAVLIĆ, kći Vinka Pavlić i Milke r. Lulić iz Hrvatskog Leskovca, M. Bedeka 93, ž. Stupnik - Lučko.

Oni će se vjenčati u župnoj crkvi sv. Ivana Nepomuka u Stupniku – Lučko, 27. travnja ove godine.

Neka ih, zagovorom Majke Božje, prati Božji blagoslov!

Danas želim od srca zahvaliti ekipi koja je obojala žardinjere koje su postavljene na naš Trg. prilaznoj cesti, da ne ometate ostale koji dolaze ili odlaze iz župnog dvorišta. Svi oni koji dolaze na misu ili samo na groblje mogu parkirati na uređenom parkiralištu. Parkiralište je uredio svojim strojevima i ljudima gosp. Zdravko Žnidarić, a betonske žardinjere su postavili Kad još malo zatopli u njih ćemo posaditi cvijeće, da bude dodatni ukras našem Trgu, a ujedno da dijeli pješački dio Trga od onoga prometnoga, po kojem se dolazi do novog velikog parkirališta u župnom dvorištu. Zato vas molimo da nikako svoja vozila ne ostavljate na i obojali Jakov Topalović, Darko Potočki, Zlatko Belko Hunjak i Mišo Bubalo.

Slijedeće nedjelje, 28. travnja nakon poldanvice u 11 sati, u našoj ćemo crkvi imati kratki roditeljski sastanak za roditelje naših prvopričesnika i krizmanika. Na tom ćemo sastanku dogovoriti detalje u svezi proslava Prve Pričesti i Krizme u našoj župi. Kao što već znate, Proslavu Prve Pričesti upriličit ćemo u subotu, 25. svibnja u 11 sati u našoj crkvi, a proslava Krizme će biti u subotu, 8. lipnja, također u 11 sati. Zato molim sve roditelje da se okupe na misu i roditeljski sastanak, kako bismo usuglasili detalje za te važne događaje. Nakon tog sastanka roditelji će moći odabrati haljine za svoje prvopričesnike, odnosno krizmanike.

Duhovni kutak

Naš život je nesavršen, ograničen. Nisu nam za takvu tvrdnju potrebni posebni dokazi, ali jesu pitanja kako to stanje nadvladati, kako se od toga spasiti? Odgovor na nam daje sv. Petar svojim hrabrim svjedočenjem pred Velikim vijećem koji nam je prenijelo prvo današnje čitanje iz Djela apostolskih. Odgovarajući na retoričko pitanje: „Po kome je ovaj spašen?“, sv. Petar hrabro odgovara: „Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu: po Imenu Isusa Krista Nazarećanina ... On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugog imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti“. Ovim odgovorom on jasno i nedvosmisleno

3.

ističe naše kršćansko uvjerenje da je Isus Krist jedini istinski spasitelj. Sredstva spasenja su različita, ali je jedan i jedini temelj spasenja, 'kamen zaglavni' spasenja svih ljudi Isus Krist i „nema uistinu pod nebom drugog imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti“. Istu ideju o Isusu Kristu kao jedinom spasitelju, izrekao je i sam Isus o sebi u današnjem evanđelju riječima: „Ja sam pastir dobri“. Koliko god da nam se slika pastira i ovaca može učiniti neprikladnom za naše vrijeme, važno je promatrajući tu sliku uočiti kako se baš mi u ovom vremenu, možda više nego ikad do sada jer nikad do sada moć manipuliranja nije bila tako jaka i proširena, ponašamo kao ovce koje dozvoljavaju raznoraznim 'čobanima' koji gledaju samo sebe i svoje interese da nama manipuliraju, da nam prodaju 'rog za svijeću', da nam nude spasenje u onom u čemu nema spasenja, kažu da je napredno ili 'in' ono što povećava njihovu moć, odnosno da je nazadno odnosno 'out' ono što je umanjuje, propisuju čemu trebamo težiti, kako izgledati, što oblačiti, jesti, piti kako bi se oni tim našim ponašanjem sve više bogatili itd., a mi im bezrezervno vjerujemo, bojeći se da inače nećemo uspjeti. U današnjem evanđelju Isus nam želio svratiti pozornost upravo na tu i takvu stvarnost svijeta – dotaknuli smo samo jedan njezin mali dio – kako bi nam predstavio sebe kao dobrog pastira, odnosno kao jedinog spasitelja, kakvim nam ga je predstavio prvo čitanje u spomenutom ulomku, ali i drugo čitanje u Ivanovom razmišljanju o veličini Očeve ljubavi koja nam je darovana u Isusu Kristu, a po kojoj se i mi „djeca ... Božja zovemo i jesmo“. Ovim su nam dani i jasni kriteriji razlikovanja između dobrog pastira i najamnika. Najamniku, „koji nije pastir i nije vlasnik ovaca“, nije stalo do ovaca, ne poznaje ovce i „kad vidi vuka da dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni“, a „pastir dobri život svoj polaže za ovce“. Najamniku je stalo samo do sebe i svog interesa, a dobrom pastiru je isključivo stalo do dobra ovaca, pa i po cijenu vlastitog života. Isus je upravo takav pastir, pastir koji za sebe može reći, ne samo retorički nego stvarno: „Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje ... i život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado jedan pastir. ... Polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ga ja sam od sebe porežem.“ Nadam se da ćemo svi mi prepoznati ovo što je za nas i za naše spasenje učinio Isus i da ćemo njega izabrati za svog jedinog pastira, jedinog spasitelja jer on je jedini dobar pastir i „nema uistinu ... drugog imena ... po kojemu se možemo spasiti“. Prepoznati Isusa kao dobrog pastira i jedinog spasitelja samo je jedna strana medalje našeg kršćanskog života i izbora nakon koje treba uslijediti i nešto drugo, a to je usklađivanje s Kristom dobrim pastirom i njegovim pastirskim vodstvom. I svi mi kao kršćani trebamo po tom usklađivanju pokušati biti što sličniji Kristu dobrom pastiru kojemu je, u poslušnosti Ocu nebeskome, stalo do onih koji su mu povjereni: „Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem“, a što znači da nitko od nas, bez obzira na naše zvanje ili zanimanje, gdje i što radimo, ne smije u svom odnosu prema drugima biti najamnik koji primjećuje samo sebe i svoje uske i sebične interese, nego da svi trebamo biti dobri pastiri. Ovo se kao poziv odnosi na sve nas, ali ipak na osobit način na nas koji smo svećeničkim i redovničkim pozivom i poslanjem dobili osobitu pastirsku zadaću u Kristovoj Crkvi. Molite za nas da iz svog pastirskog služenja uklonimo i privid najamništva! Molite da budemo doista dobri pastiri! Molite i za buduće pastire u Kristovoj Crkvi, da ih bude i da doista budu pastiri! Inače nema smisla jer je bolje ne imati pastire nego imati najamnike, one kojima nije stalo do ovaca. Možda nam u tome kako moliti za zvanja može pomoći razmišljanje jednog sjemeništarca, ne znam je li postao i ostao bogoslov i ako jest kakav je, pod naslovom „Kako ćemo moliti Gospodina za zvanja?“ /GK 18(2009), str. 39/: „Nemojmo moliti usnama, nego molimo srcem, jer lijepo sročene molitve ne moraju biti odraz raspoloživosti našeg srca. Zar ćemo moliti nebeskog Oca da nas pohodi svojim milosnim pozivom, ali neka to ne bude iz moje obitelji nego iz neke druge? Zar ćemo predložiti Gospodinu da pozove mladića ili djevojku iz obitelji u kojoj imaju više braće i sestara, jer sin

4.

jedinac mora održati obiteljsko stablo? Sugerirati Bogu da izabere mladiće i djevojke koji nemaju namjeru ženiti se i udavati, one manje lijepe i atraktivne...? Boga se ne može uvjetovati, niti mu se može zapovijedati! Njega se može ljubiti ili ignorirati, može ga se primiti za ruku ili bježati od njega, ali ništa ne može umanjiti njegovu ljubav prema nama. Iz ljubavi svoje prema nama daruje nam svećenike i redovnice, iz naroda ih uzima da bi ih narodu dao. Kada bi naše obitelji u svojoj nesebičnosti bile otvorene Božjem planu, tada bi na našim ognjištima odzvanjale molitve zahvale i darivanja, a ne samo prošnje. Kada bi naši roditelji s Gospodinom naučili oskudijevati i obilovati, tada bi nas odgajali tako da, ako Gospodin pokuca na vrata našeg doma, ima koga izabrati. Svećenički i redovnički poziv može se graditi samo na povjerenju da Bog pozivajući vaše dijete čini za njega najbolje. Pazimo stoga da ne budemo poput onog mladića iz evanđelja koji je oduševljen htio poći za Gospodinom, ali se silno rastužio kada mu je Isus rekao neka sve što ima podijeli siromasima. Samo slobodna duša koja nije ni na što i ni na koga navezana, može potpuno pripadati Bogu. Sve možemo u Onome koji nas jača! Ako osjećaš da te Isus zove, idi i slijedi Ga!"

Obavijesti

PON	22. IV.	Soter i Kaja		
UTO	23. IV.	Juraj	18h Marija Gorica	+ Đurđa Triplat, <i>uz imendan</i>
SRI	24. IV.	Vjeran	19h Marija Gorica	+ Štefica Lukša, <i>god. i Obitelj</i>
ČET	25. IV.	Marko	18h 19h Marija Gorica	+ Marko Valenčak, <i>uz imendan</i> ; Stanko (<i>god.</i>), Juraj i Anđela Širanović BLAGOSLOV TRAKTORA <i>vjeronauk za FIRMANIKE</i>
PET	26. IV.	Kleto i Marcelin	18,30h 19h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa <i>Vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE</i>
SUB	27. IV.	Ozana Kotorska		
NED	28. IV.	<u>5. uskrsna nedjelja</u>	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	+ Mladen Štefanović, <i>god.</i> + Marijan, Viktorija i Stjepan Tašić i Stjepan Šoštarec <u>ŽUPNA SV. MISA</u> <u>roditeljski sastanak</u>

U petak, 26. travnja u 18,30 sati imamo zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Verica i Božidar Veseli, *god.*, Željko Veseli, Milan Drvodelić i Milan Mokrović i Obit. Mokrović i Drvodelić

Izdaje: ŽUPA Pohoda B. D. Marije – MARIJA GORICA
Tel. 01/3395-848; 098/452-192; stjepan.baric@yahoo.com
glavni urednik: vlč. Stjepan Barić, župnik

uredovno vrijeme: utorak i srijeda: poslije podne od 16 do 17,30; te četvrtak i petak: ujutro od 8 do 9h